

Beogradsko Novine

Br. 73.

BEOGRAD, nedjelja 17. marta 1918.

Izaze: dnevno u jutro, ponedjeljkom poslije podne.

Pojedini brojevi:

U Beogradu i u krajevima zapošljavanju od 1. kr. do 10. marta	10 helera
U Beogradu za bojnu i eksplozivnu	250
U Beogradu za dostavom u kuce	50
U manariji	30
U inozemstvu	400

Oglas po cijeniku,

Uredništvo: BEograd, Vuka Karadžića ul. broj 10. Telefon broj 83.
Uprava i primanje preplate Topčić venac broj 21. Telefon br. 25.
Primanje oglasa Kneza Mihajla ul. broj 38. Telefon broj 245.

Godina IV.

RATNI IZVJESTAJI

Izvještaj austro-ugarskog glavnog stožera

Kb. Beč, 16. marta.

Nema nikakvih osobitih dogadjaja.
Načelnik glavnog stožera.

Izvještaj njemačkog vojnog vodstva

Kb. Berlin, 16. marta.

Zapadno bojište:

Vojna skupina bavarskog prijestolonasljednika Ruprechta:

S večeri i u toku noći djelatnost engleskog topništva bila je vrlo življana naročito između Arrasa i St. Quentin-a. Povodom neprijateljske vatre i bacanja bombi na mesta u pozadini bilo je među stanovništvom u Nemenu i Halluinu velikih gubitaka.

Vojne skupine njemačkog prijestolonasljednika, generala pl. Gallwitz-a i vojvode Albrechta:

Istočno od Reimsa obostrano Maase, kao i na lotrinskem frontu kod Mulscha i Blamonta topnička borba se znatno povećala tokom cijelog dana. Obostrano Orne-a i borba je bila i noću življana.

Na ostalim bojištima neima ničeg novog.

Prvi zapovjednik glavnog stana pl. Ludendorff.

Izvještaj bugarskog glavnog stožera

Bba. Sofija, 16. marta

Makedonsko bojište:

Zapadno od Bratindola bila je topnička palja pokadlo pojačana na obavdije strane. Sjeverno od Bitolja, poče su francuske čete naslušanje poslije duže topničke pripreme, ali su dočekane brzom paljbom, naše istaknute jedinice napale su ih i uz teške gubitke odjeli. Zatim je jedno naše jurišno odjeljenje prodrlo u neprijateljske linije i vratio se sa više zarobljenika i tri mašinske puške. U zavijeku Crne Reke nastavio je neprijatelj kod Načova svoj topnički papadaj, na koji je naše topništvo energično odgovaralo. Zapadno od Vardara više naših uspješnih prepada vatrom. U dolini Strume, južno od Barakli-Džumaje izviđnička čarkanja, gdje smo zaobili engleskih zarobljenika. Neprijateljski monitori bombarduju bez uspjeha iz Orfanskog zaljeva naše položaje kod Šček Strume.

Dobručki front:
Primarije

PODLISTAK

Pozorišni pregled*

"Kod beloga konja", šaljiva igra u tričina, napisali Oskar Blumenthal i Gustav Kadelburg; preveo Milan K. Savčević. — Reditelj g. I. Stanojević. — Igrano u pozorišnoj dvorani "Kasine" 15. marta ove godine.

Moramo pre svega napomenuti, da u sadašnjim prilikama, kada su svakome nervi i suviše zategnuti, ova staru, dobra šala miće neobično prijatno i stvara raspoloženje koje ima u sebi nečega, po gotovu, idiličnog. Nasimati se punim, zdravim smehom, — što sada nije lako — znači već po sebi nešumljiv uspeh. A mi smo se zaista od srca smejavili šarenoj grupi raznih tipova u prijatnoj atmosferi šumskog zelenila, i to će reći, da je komad potpuno uspeo.

Beogradjani dobro poznaju ovu simpatičnu nemacku komediju, koja je u Narod. Pozorištu uvek davana s mnogo uspeha. Sujet je vrlo zanimljiv, izradjen po oprobanoj pozorišnoj receptu Blumenthal-Kadelbergove komedije. U prijatnoj letnjoj atmosferi Trola, u Salakameretu, postoji odlič-

Propovijed i nož

U koliko položaj Britanije postaje teži, tim očajnije nene vodje traže sredstva, pomoću kojih bi engleski narod mogli ohrabriti za dalje podnješenje ratnih tegoba. Od nove godine oni su po cijeloj zemlji organizovali zamašnu agitaciju, kojom se radi na učvršćivanju vjerskih osjećaja kod stanovništva, a sa isključivim ciljem, da se u narodu probudi jači interes za vjerske stvari, te da mu se time skrene pažnja sa ovozemaljskim pitanja, da bi vlasta imala što slobodnije ruke u svojoj ratničkoj politici. Prve nedjelje godine, koja važi kao opštenarodni dan molitve, kralj se proglašom obratio narodu i pozvao ga je svećanom, propovjedničkim tonom, da do kraja istraje u borbi za pravo i dužnost. Pred londonskim crkvama čekali su u redovima nezapamćene mase ljudi i žena, da mogu ući, a pred sabornom crkvom sv. Pavla ostalo je nekoliko hiljada, koji više nijesu mogli naći mesta u njoj. Ovakve se pojave objašnjavaju, kada se ima na umu, kakva je propaganda prethodno vršena i da se ta propaganda sada možda još intenzivije vrši. Na svima vidnim mjestima po ulicama izlijepljeni su veliki Šarena plakati, u kojima se opominje svijet, da samo iz svetog izvora vjere može crpiti onoliku snagu, kolika je potrebna domovini u ovom teškom času. Na sve strane možete čitati štampanu propovijed admiraša sir Davida Beatty-a, među kojima ima jedna, koja se završuje riječima: "Engleska tek mora da se trgne iz letaričnog stanja uživanja u somotu sebi, u koje je zapala zahvaljujući svojim povoljnim prilikama. Ako ona bude umjela smrtnim pogledom sa molitvom na usmanu pogledati u budućnost, tada ćemo moći početi da brojimo dane do kraja rata".

I Lloyd George, koga po svoj prilici s pravom možemo smatrati pripredjivačem cijele te nazovi-pobožne akcije, ličnim primjerom jasno želi da pokaže, šta je narodu potrebno. Prilikom godišnje skupštine slobodnih crkava u city-skrom hramu održao je on govor, u toku koga je ispod svojih gutaških obrva bacao asketske poglede u visinu, izjavljajući, da on nije došao kao ministar, već kao običan član slobodne crkve, da kao brat među braćom progovori u času teškog narodnog iskušenja. Sa njegovih slatkorečnih usta kađa da je tekao sam med, razdragan je govorio o glasu savjeti protiv sebičnosti, o čovječanstvu na suprot nasilju moći... U njegovom govoru plamtečka je vatra. Njegove pristalice jedva su primjetile, kako je pažljivo ali odlučno iz uloge brata zaplavio u vode ratnog bukača i imperijaliste, jer se mačka ne može okaniti

lova na miševe. Njegov glas se pretvorio u orkan, i prije, nego su se gledaoci snašli, dobio je njemački kancler svoj ubožljaveni dio zajedno sa svojim saveznicima. Iz propovijedi Lloyda Georgea stvorila se fanatički izmahnuta pesnička prema kontinentu, a iz slatkog govora optužba, da je posljednje stanovište grofa Hertlinga milijama daleko od engleske ideje opštig saveza naroda. I opet je upio usne engleski premijer, kad je počeo na dugi i široko rasprijeđati o značenju ovog saveza naroda, u kome ne smije biti ni mržnje ni osvetljivosti, predstavivši uz to, kako je rješavanje spornih pitanja pomoću oružja besmisleno. Savez naroda mora se postići. Ko se u tom radu makar za trenutak pokoleba, znači, da sumnja u pravednost upravljača svjetova...

Dakle-Lloyd George je držao propovijed. Ali u Londonu postoji jedan veoma raširen i veoma dobro informiran list: „Morningpost“. I u ovom „Morningpost“-u moglo se čitati 6. marta, da se Engleska ne bi mogla sprati sa savezom naroda niti sa svjetskim sudištem. Ona ne bi mogla popustiti, kad bi fedared sudište smatralo opravdanim zahtjev Španjolske na Gibraltar, pretežiju Italije na Maltu, arapsku pretežiju na Aden, američku na Kanadu, a kinesku na Hongkong. Dok je Lloyd George prevrtao očima i čak Boga tražio za saveznika sporazumno silama, sjevnu nož, koga je on skriveno nosio pod odjelom, ne samo protiv njegovih današnjih neprijatelja, nego i protiv njegovih saveznika ispod širokih nabora njegovog govorova. Lagao je, kao Juda što je lagao, kad je Gospoda poljubio u usta.

Poslije mira sa Rusijom

Neutralni glas o miru na istoku.

(Naročiti brzovoj „Beogradskih Novina“)

Kopenhagen, 16. marta.

„Socialdemokraten“ piše povodom godišnje ruske revolucije o miru na istoku: Nečuvena je prizornost, kad engleska štampa kuka zbog strašnog nasilnog mira u Brest-Litovsku. To je sa svim blagom mir prema onome, koji bi sporazume sile, da su pobjedile, po njihovom vlastitom odgovoru Wilsonu 11. januara prošle godine diktovale Njemačkoj, Austro-Ugarskoj i Turkoj. Ono što je sad oduzeto od ruske carevine, to upravo nije ruska zemlja. To su bile sporne granične zemlje na istoku, kao što je do skoro još bila na zapadu Holandija.

no renoviran hotel „Kod belog konja“. Mlada gazičarica, lepa udovica Jozefina, drži hotel u najboljem redu. Tu dolaze leti i gosti iz Berlina, ovoga puta fabrikant Gizecke sa čerkom, a ranijih godina je ovde bio uvek stalni gost fabrikantov protivnik Iz njegova velike parnice, advokat Sidler, koji je, izgleda, takođe srce lepe krčmarice. Ali je u gazičarici zaljubljen njen prvi kelner, Leopold, i on udesi tako, da izda fabrikantu sobu koju je ranije advokat naručio, upravo pred njegov dolazak. To je prvi konflikt u nizu mnogih docnijenih sukoba, sa neobično komičnim situacijama, isprepletanim tu i tamno ljubavnim čeretanjem, tiroškim pjesničanicama što odjekuju s brega na breg i šumnim razgovorima putnika koji dolaze i odlaze. Advokat se zaljubi fabrikantovu kćer, mladi Silchajmer, Gizeckeov kandidat za zeta, zaljubi se opet u mladu kćer načelnika Hincelmana, a mlada gazičarica od „konja“, viđeći da advokat i ne misli na nju, prveli se načez svome prvom cakeljernu. Tri svadbe završuju ovu laku komediju, punu životâ i zanimljivosti.

Vedat duh, neusiljena dosetka, „šimung“ koji je, do duše, književno i veštački stvoren, ali koji je tako zgodno pogoden, jer su pisci rutinirani pozorišni ljudi; zatim obilje interesantskih tipova, naravno površno izrađenih, kao što to već obično biva u komediji situacije; pa onaj često ne-

Dogadjaji u Rusiji

Ispršnjavanje Petrograda dovršeno.

Kb. Petrograd, 16. marta.

Ispršnjavanje Petrograda je dovršeno. Ni jedan stanovnik ne smije izaći iz grada. Željeznički saobraćaj je obustavljen. Sayjet narodnih povjerenika petrogradske opštine (to će u budućnosti biti zvanici naziv) dozvolio je ponovno izlaženje buržoaskih ljestova, kojih su od početka njemačke ofenzive bili ugušeni.

Veliki kongres sovjeta.

Kb. Petrograd, 16. marta.

Vijest dopisnika „Agence Havas“-a, kasno stigla: Pri otvaranju velikog kongresa sayjet bilo je prisutno 1110 delegata. Od ovih je bilo 733 boljševika i 238 socijalnih revolucionara ljevice.

BREST-LITOVSKI UGOVOR RATIFICIRAN.

Kb. Petrograd, 16. marta.

Reuter. Boljševički poslanici na Moskovskom kongresu zaključili su danas sa 433 glasa protiv 30, da se ratificiraju brest-litovski mirovni ugovor. Poslije odluke istupili su iz stranke članovi svih stručnih organizacija.

Kurlandija za personalnu uniju sa Njemačkom

Car Wilhelm još nije stvorio odluku.

Kb. Berlin, 16. marta.

Prilikom današnjeg prijema izaslanstva kurlandskog saveznog vijeća kod državnog kancelara pročitan je odgovor na odluku zemaljskog savjeta, što je imalo za posljedicu, da je car primio k znanju molbu, da primi vojvodsku krunu Kurlandije. Car će donijeti odluku pošto sašluša za ovo nadležna mjesto, pa će ona onda saopštiti zemaljskom savjetu. Užem sjedinjenju vojvodstva s Njemačkom ne stoji ništa na putu.

Pregovori za mir sa Rumunjskom

Izjave bugarskih delegata. — Atentat na Averescua. — Njegova ostavka.

(Naročiti brzovoj „Beogradskih Novina“)

Budimpešta, 16. marta.

Sofiski dopisnik „Az Est“ javlja, da su bukureštanski bugarski delegati, Tončev i Momčilov, izjavili, da su mirovni pregovori sa Rumunjskom dodeće povoljno tekli, ali zbog neочекivanih prepreka nijesu se plenarne sjednice ni juče ni danas držale. Dopisnik doznaće, da se uzrok toj prepreci ima u tome tražiti, što je protiv Averescua pokušan

revolverski atentat, koj dodošće nije uspio, ali je dao povoda Averescuovljevom odstupu. Marghiloman je došao u Jaš, gdje ga je kralj primio u audijenciju, i on će vjeroatno doći na mjesto Averescua. Sjednica je odložena i zato, što je novi rumunjski ministar spoljnih poslova, Misu, tek na putu iz Londona u Rumunjsku. Međutim rade hitno potkomisije, pošto je veoma velik materijal, koj se ima svršiti.

Radoslavov u Bukureštu.

Kb. Sofija, 16. marta.

Bugarski brzovjni ured Javila Ministar predsjednik Radostlavov u Juče u veće je otpuštao u Bukureštu.

Momčilov o pregovorima i vraćanju Dobrudža Bugarskoj.

Kb. Sofija, 16. marta.

Bugarski brzovjni ured Javila Podpredsjednik sobranja Momčilov, koji se sad vratio iz Bukurešta, gdje se bavio kao izaslanik pri pregovorima za mir, danas je u sobranju izjavio da se u Sofiju vratio s dubokim uvjerenjem, da će Bugarska biti potpuno zadovljena u svojim zahtjevima na sjevernoj granici, da Bugarska ima puno razloga, da sa držanjem saveznih izaslanika u toku pregovora bude potpuno zadovoljna i da će cijela Dobrudža pripasti Bugarskoj. U toku jednog razgovora s Momčilovom rekao mu je maršal Mackensen, da se prvi dan po svome dolasku u Dobrudžu s čudjenjem zapita, kako je Bugarska četrdeset godina mogla bolno čutati i nije potražila mogućnost, da tu bugarsku zemlju ponovo dobije. Bugarska će imati svoju Dobrudžu, završio je Momčilov. Imajmo još malo strpljenja s pregovorima, da ih ne bi produžili, vjerujmo u vjernost naših saveznika i u zvijezdu Bugarske. (Opšte odobravanje.)

žežnja, da se dokopa velikih zaščita Rusije. Njemačka je uvek težila da i uaziva nemire u stranim zemljama i da radi protiv njihovih vlada, pa je tako radila i u Rusiji. Njemačka će možda opet u svoj formi uspostaviti autokraciju u Rusiji, zato su sporazumne sile prisiljene, da Rusiji pruže pomoć u ovoj naročitoj bolesti, t. j. u njemačkoj bolesti. Ta pomoć nije ni invazija ni pljačka. Ono, što sile sporazuma žele, to je, da Rusiji pogognu, da prekuži kružu.

Engleski ultimatum Holandiji

Njemačka će preuzeti protiv mire.

Berlin, 16. marta.

„Täglische Rundschau“ piše: Ultimatum najasnije osvjetljava nevolju Engleske. — „Lokalanzeiger“ piše pod naslovom „Vrhunac bezobrazluka“. Pored svega onoga što je Grčka morala pretrpiće, ovake bezobzirne nasilne poštice nije još nikad bilo. Cetvornom sporazumu je osim toga vrlo dobro poznato, da on Holandiju ne će moći zaštiti protiv njemačkih protivnika, koje će biti neposredna posljedica prihvatanja onog ultimata. Treba imati na umu, da bi kroz cij neutralni svijet prohujao uzvik proganja. Postupak Engleske je najbolji dokaz, koliko ju je čvrsto uhvatio za gušu podmorski rat, i potisće na ostanje jednog bankrola. — „Deutsche Tageszeitung“ piše: Pristanak holandske vlade značio bi, da je plovđivačka flota prestala postojati i da se holandska flota ne pojaviće više na moru kao samostalni činilac.

„Frankfurter Zeitung“ o njemačkim protivnjima.

Kb. Frankfurt, 16. marta.

„Frankfurter Zeitung“ piše o pitanju, da li će Holandija prihvati ultimatum četvornog sporazuma: Njemačka nema nikakvog povoda, da slobodni plovni put u istočnom moru, koji je samo za holandsku plovđibu i bio stvoren, drži i dalje otvoren, jer u slučaju da se ultimatum prihvati ne bi u samoj stvari više ni bilo neutralnih holandskih morskih brodova. Taj je put za naše podmornice i inače bio jedan teret. Njihovo će ratovanje u buduću biti u istočnom moru u toliko uspešnije.

Renterovo ulješavanje engleskog gusarstva.

Kb. London, 16. marta.

Renter donosi u stvari zaključka sporazumnih sila, da holandske brodove u njihovim pristaništima upotrijebi u svoje vlastite svrhe, saopštene, u koime se kaže, da preduzete mire nisu nikako nov oblik gusarstva, niti da najjači narod hoće brodove najslabijeg naroda bez odštete prosto prisvojiti. Naprotiv, ti će brodovi uz dobru naplatu vršiti prenos, bice osigurani, naoružani i vodjeni i sve to samo za trajanje rata. Poslije utanačenog mira bice opet vraćeni svojim sopstvenicima. Ako bi kolj od njih u toku neprijateljstava a u službi sporazumnih sila u ratnoj zoni bio potopljen, ove će se starati, da ih nadoknade drugima istovrijednosnim brodovima. To je u sravnjenju prema Nijemcima, koji holandske brodove spriječavaju u plovđbi ili potapljanju, plemenita ponuda.

U saopštenju se podsjeća na činjenicu, da se Holandija protivila, da drugče, već samo uz pretjeranu cijenu dobavlja Engleskoj razne proizvode i da je tek poslije dugih pregovora pristala, da izvjesnu količinu svojih proizvoda po povoljnijoj cijeni ustupi Engleskoj, da je Holandija bila jedina ne-

utračna država u Evropi, koja nije usala protiv neuputnog postupka Njemačke, kad je ova oglasila neograničeni podmornički rat. Saopštenje ukazuje dalje na to, da holandska vlada i poslije dvomjesečnih pregovora s holanskim poslanicima u Londonu, koji su ovu mjeru faktično za dobru našli, još uvek nije odgovorila. Za holanske brodove važe one iste mјere, kao i za brodove ostalih neutralnih država. I vlade dotičnih država su protiv tih mјera podigle svoj glas, ali narodi dotičnih država i sopstvenici dotičnih brodova su potpuno zadovoljni tim mjerama. Britanska vlada sa svojim saveznicima je mišljenja, da sad nije vrijeme za duge pregovore. Svako drugo držanje bilo bi popuštanje prema postupku Njemačke i posljedicama, koje otud proističu.

Već oduzeti brodovi.

Kb. Rotterdam, 16. marta.

„Maashoede“ javlja iz pouzdane izvora, da će 15 holandskih brodova, koji se nalaze u američkim pristaništima, preuzeti put u južnu Ameriku i obratno.

Jedna „dozvola“.

Kb. Amsterdam, 16. marta.

Prema holandskoj brzovoj agenciji pristale su savezničke vlade, da parni brod „Nieuwe Amsterdam“ sa tovarom pirinča i kave može otploviti u Holandiju. Ovaj tovar je sa holanskim brodova, koji leže u američkim pristaništima.

Povratak švedskih četa sa aalandskih ostrva

Kb. Stockholm, 16. marta

„Svenska Telegram“ Bytār“ javlja: Zvanično sejavlja: Od ruskih četa na Aalandu, koje ranije nijesu na svojim brodovima otiskele sa ostrva, premješto je svega 250 ljudi, većinom Poljaci, Ukraineri, Lotiši i Estoški, na švedskim brodovima u Švedsku, odakle će kasnije biti otpremljeni u svoju otadžbinu. Prema jednoj vesti će je dio Velikorusa prenijeti na Libavu. Po najnovijim izvještajima ima sad na ostrvu nekoliko nenaoružanih zaostalih Rusa. Prema tome je ispružavanje Aalanda izvršeno onako, kako je posredovanjem Švedske bilo ugovoreno. Ono odjelenje, koje je bilo izaslano da izvrši ispružavanje i da u vezi s time zaštiti stanovništvo, izvelo je svoj zadatak. S toga je to odjelenje otvorelo već da se vraća u svoju otadžbinu.

Slobodna Finska

Finski senat nije od Švedske tražio oružanu pomoć.

Kb. Stockholm, 16. marta.

Protivno tvrdjenju finskog poslanika Gripenberga konstatuje finski senator Fray u jednom razgovoru sa dopisnikom „Svenska Dagbladet“ u Wazi, da finski senat nije od Švedske tražio oružanu intervenciju, nego samo dozvolu za izvoz i provoz robe.

Rusi pojačavaju crvenu gardu. — Njemačka pomoć potrebna.

Kb. Berlin, 16. marta.

Wolfsoff uređ javlja: Crvenu gardu u Finskoj Rusi pojačavaju dnevno i materijalno pomožu. Neprestano stižu čete, oružje i municija za crvenu gardu. Samo 5. marta stiglo je u Helsingfors 3 vagona šrapnela, 6 vagona karabina, nekoliko vagona pušaka i

veći broj mašinskih pušaka. Trajni porast neprijateljskih boračkih snaga u Finskoj čini, da pomoći Nijemaca postaje potrebna.

Pravni ugovori Austro-Ugarske s Turskom

Kb. Carigrad, 16. marta.

Upravnik ministarstva spoljnih poslova Halil-bej je u komori izjavio, da su pravni ugovori, koji su između Turke i Austro-Ugarske na osnovi međunarodnog prava i uzajamnosti zaključeni, prije dva dana potpisani. Ovu je izjavu komora burno pozdravila.

Podmornički rat

NOVA POTAPLJANJA.

Jedna podmornica potopila dosada 1 milijun tona.

Kb. Berlin, 16. marta.

Wolffsoff uređ javlja: U zapadnom Sredizemnom moru naše su podmornice potopile 8 parnih brodova i 1 jedrenjak sa ukupno 27.000 bruto tona. U tim uspjesima je naročitog udjela imala podmornica „U-35“, (zapovednik pomorski kapetan Arnauld de la Periere). Taj oproban zapovednik je za vrijeme svog dvogodišnjeg rada u Sredizemnom moru sa svojom u ratu oprobom podmornicom do sad potopio ravnog 1 milijun tona brodskog prostora.

Načelnik admiralskog stožera mornarice.

Engleski izvještaj o njemačkom napadu na jedan bolnički brod. — Nijemci ma o tom nije ništa poznato.

Kb. London, 16. marta.

Reuter. Bolnički brod „Gulf of Castle“ napala je bez uspjeha jedna neprijateljska podmornica 10. marta, u 5 sati 35 časaka poslije podne pri samom ulazu u bristolski kanal. Brod je imao zastavu Crvenog Krsta i sve svjetiljke, propisane za bolničke brodove. Po kasnijim vijestima bačena su na bolnički brod dva torpeda. Drugi je udario u prednji dio broda i teško ga oštetio. Brod je ipak mogao stići u pristanište, odakle su mnogobrojni bolesnici i ranjenici koji su bili na brodu preneseni na kopno i zatim u bolnicu. Na ovo primjećuje Wolffsoff uređ: Na nadležnom mjestu nije ovaj slučaj bliže poznat. Moramo začiniti pravo, da se na predmet vratimo.

Najnovije brz. vijesti

Bugarska za samostalnu Arbaniju.

B. a. Sofija, 15. marta.

Predsjednik ministarstva, Radovav, izjavio je juče u sobranju, da se Bugarska veoma interesuje za Arbaniju, i da želi vidjeti obrazovanje nezavisne arbarske države. Bugarska će potpomagati arbarske aspiracije za nacionalnom autonomijom i bice dobran susjed nove države.

Za ravnopravnost rumunjskih Jevreja.

B. a. Sofija, 15. marta.

„Echo de Bulgarie“ doznaće, da su se bugarski veliki rabinat i jevrejske konzistorije obratili na ministra predsjednika sa molbom, da učini korake u korist političkih i gradjanskih prava rumunjskih Jevreja. Ovaj korak, kaže „Echo de Bulgarie“ može kod nas biti samo dobro primijen. Od svih civilizovanih zemalja na svijetu Rumunjska je jedina, koja je prema Jevrejima

i opljačkan od razbojnika i da tu izgubio svoje imanje. Mladi Manuel Garcia otisao je odmah po povraku iz Amerike prvo u Paris, a zatim London, gdje je bio učitelj pjevanja, a gdje je osim toga pisao rasprave iz teorije muzike („Memoire sur la voix humaine“ i „Traité de l'art de chant“). Naročito se pak proslavio pronalaskom laringoskopia (ogledala za grkljan), zbog kojega mu je kraljevski univerzitet dao diplomu počasnog doktora medicine. Njegova supruga Evgenija, rođena Mayer bila je u svoje vrijeme čuvena pjevačica pariske „Komične opere“. — 17. marta 1811. godine rodjen je u Berlinu dramatičar i romansier Karlo Gutzkow, pisac „Urijela Akoste“, „Perčina i mača“ i t. d., o kojem smo već govorili na ovom mjestu prilikom godišnjice njegove smrti. (Umro je 16. decembra 1878. godine. — 17. marta 1826. godine rodjen je u Drezdu geograf Oskar Peschel. Od 1845. do 1848. godine studirao je prava, pa se poslije primio saradničtu na austgarskom listu „Allgemeine Zeitung“, a od 1854. godine uredjivao je list „Ausland“. U to je vrijeme napisao svoja prva znamenita istorijsko-geografska diela, kao: „Geschichte des Zeitalters der Entdeckungen“ („Istorija doba pronađazaka“), „Geschichte der Erdkunde bis auf Alexander v. Humboldt und K. Ritter“ (Istorijski zemljopis sve do A. pl. Humboldta i K. Rittera“). 1871. godine bude postavljen za univerzitet u Lepzigu. Tu se pojavilo njegovo djelo „Völkerkunde“ („Nauka o narodima“, „Poznavanje naroda“), koje je već poslije nekoliko mjeseci doživilo drugo izdanje. Peschel je umro 31. avgusta 1875. godine. Cil-

zadržala izuzetan režim. Vrijeme je, da ova anomalijska prestane postojati. Bba. Sofija, 16. marta.

Juče je bila na dnevnom redu u komori jedna važna interplacija. Radovav je dao nekoliko kratkih o čijoj njoj o unutrašnjem i spoljnom položaju, i iznedju ostalog je izjavio, da će bugarska vlada intervenisati u Buduruštu, uslijed koraka međusobnih organizacija, u kojima su pravne političke koncesije rumunjskim Jevrejima.

Odnosne odredbe i fnske ugovore nijesu do sada Rumunji proveli. Vi da se neda, da će moći pomoći rumunjskim Jevrejima, da dodu do položaja, kakav imaju njihovi jednovremenici u Bugarskoj, gdje se s njima postupa jednakom kao sa osamličim gradjanima. Ovi i ja ministri predsjednika učinila je odlican utisak i hvaljade Mojs jevacu osjećaju živu zahvalnost zbog ovog staranja vlade.

Odredbe za putovanje u Švajcarsku

Po zaključku saveznog vijeća izdala je Švajcarska vlada nove odredbe, koje se odnose na dolazak stranaca, da bi ove mogla pogranicna policijska konfiskacija.

Prema tim odredbama potrebiti su dalje navedeni dokumenti za prelaz na Švajcarsko zemljište:

1. Pasos, iz njega se mora jasno vidi, čiji je podanik onaj koji putuje, kaže i mogućnost povratka u domovinu. Na pasusu mora biti viza po Žurku ili konzulu, nadležnog za ono mjesto, gdje je putnik u posljednje vrijeme stanovao.

2. Ima se predložiti izvod iz kazneog registra ili svjedočanstvo vlasti, nađene tamo, gdje je putnik stanovao za vrijeme posljednja tri mjeseca.

3. Dokaz, da se ne može niti preći dozvole u Švajcarsku.

4. Dokaz, da ima dovoljno novčanih sredstava za bavljenje u Švajcariji.

Ovim putem se stanovništvo Švajcarija dozna o novim odredbama. Ujedno se javlja, da se osim molbe za dozvolu putovanja u Švajcariju, da takođe se putem markom od K 2, — koja se putem okružnog zapovedništva ima uputiti vojnoj glavnoj guberniji, — ima uputiti zaštitna molba Švajcarskom poslanstvu u Beču za dozvolu bavljenja na Švajcarskom zemljištu. Ova molba šalje se Švajcarskom poslanstvu tek onda, kada se dozvola odvozi od vijeće glavnog gubernije.

Odjeljje za putnike (Passamt) imaće da dozvoli, izdati i učiniti tajama, izdajući pismeno, što će poslužiti kao priček molbi, što treba da se uputi Švajcarskom poslanstvu.

Pisma iz Ženeve.

IX.

Jedan naš stari državnik, koji je godinama povučen od aktivne politike, bavi se ovde od prekratog vremena. Imali smo priliku govoriti s njim o raznim pitanjima, i on nam je davao vrlo interesantna obaveštenja, zasnovana na poznavanju fakata u duogodisnjem iskustvu.

Aktuelna je tema bila naš odnos prema Rusiji i prema Bugarima.

Jedan gospodin iz našeg društva reka je, kako je naša nesreća u ovome ratu, kad smo već propali, što ta propast nije došla 1914., za vreme Potiorekove ofenzive, jer bi Srbija tada celokupna potpala pod Austriju, ovako smo se tada spasili propasti, pa doživjemo veću propast, da budemo podjeljeni između Austro-Ugarske i Bugarske.

Najviše se prebacivalo ruskoj diplomaciji, što nije umela privući Bugarsku na svoju stranu ili što nje silom spričila Bugarsku u njenim neprijateljskim namerama prema Srbiji.

Stari državnik povodom tih razgovora dao nam je sledeći odgovor:

„Moram početi iz dalje, da bili vam mogao stvar što bolje i što jasnije objasnit. Kod nas su u pogledu naših odnosa sa Rusijom zastupljena dva mišljenja. Jedno je mišljenje, da Srbija mora i treba voditi politiku što tešnjeg naslona na Rusiju, da je Rusija naš prirodnji zaštitnik, a druga politika se je zasnila na uverenju i na iskustvu da Rusija nije prema Srbiji iskrena, da je ona pravim prijateljem Srbije, i da ne nesmete imati vere u Rusiju, ali se nesmete snjome na zavjedati, neka vaš

riku u Carigradu a Hartwig u Beogradu bili su predstavnici panslavističke ideje: da Rusija uzme Carigrad što pre po cenu rata s Nemačkom i Austrijom. Prva etapa bila je: slomiti Turšku na Balkanu pomoću balkanskih naroda. U tom je cilju osnovan balkanski blok, put tim je uticajem načinjen srpsko-bugarski ugovor, koji odbija Srbiju od Soluna i gura je na Jadransko more i protiv Austrike. Kad je turški rat ispeo srećno i mi besmo dobili celu Mačedoniju, zdrava narodna svest beše očnela pobedu nad radikalnim rusofiskim i bugarofiskim idejama. U narodu i u vojski bilo je načisto s tim, da osvojene zemlje valja zadržati ne samo u prkos Bugarima već i protiv Rusije. Vojvoda Živojin Mišić pričao mi je, kad je u marta mesecu 1913. pravio inspekcije da je u svima garnizonima, u Tetovu, Bitolju, Ohridu, Djediljiji dobio poruku od celokupnog oficirskog kora u ime vojske, da su oficiri rešeni da po cenu svojih života ne izdaju iz ovih krajeva, pa ma šta kralj, vlasti i Rusija rešili.

Hartwigov je položaj bio vrlo težak. Valjalo je izvesti ruske namere a ne zameriti se Srbima, kojima se pravio prijatelji i čije je poverenje bio zadočio. Bojao se naročito da pod uticajem vojske i narodne svesti ne padne radikalni režim, i zato je svuda govorio i obećavao, kako će car Nikola spor između Srba i Bugara rešiti u srpsku korist. Kada sam o Uskrsu 1913. bio kod njega u poseti on mi je s neobičnom teplinom govorio, kako su nam Bugari prijatelji i kako ne treba da se s njima zavadijamo, u toliko pre, što će nam oni biti poirebni i pomoći nam u skoro, da se proširimo na račun Austro-Ugarske. Ipak se on nudio, da čemo mi Srbi kao bujan narod prvo biti plahoviti pa posle popustiti. Ali se u tome prevario. Došao je rat s Bugarima, i njega su vodili oni isti radikali, koji su rat od 1885. nazivali bratobilački, a koji je vodjen za istu ideju. I taj rat vodili su radikali koji su smatrani bugarofilima. Moje je intimno uverenje, da je radikalni rat s Bugarskom bio nepriljatan, naročito zbog Rusije. Znam šta mi je za vreme rata govorio Laza Paču, a sem njega Draža Pavlović, Ljuba Jovanović i još neki ugledni radikali. Oni su u duši bili protiv rata i za popuštanje Bugarima. Pa ipak nisu dali ostavku, iako su time demantovali svu svoju raniju politiku. Pitaće te zbog čega? Zbog Rusije. Hartwig je pristao da radikali vode rat, samo da ne padnu u vlasti, jer ako bi oni pali u vlasti, prema jednodušnosti vojske, a pomoći ostalim partijama, Srbija bi mogla da iz osnova promeni dotadanju politiku, i da traži naslon na Austriju i Nemačku, naročito s pozivom na tajnu konvenciju od 1880. godine. Hartwigova je takođe zaplašio i telegram cara Viljema prilikom zaključenja bukureškog mira, i samo jedan mali korak u strani, pa da se Srbija nadje u logoru centralnih sila. Valjalo je dakle na svaki način sprečiti da Srbija promeni svoju politiku. Do promene je moglo doći usled izmenjenih prijatelja. Dinastija Karadjordjevića, koja se isključivo oslanjala na radikale i na zaverenike, prestala je biti nepopularnom. Mogao je najveći protivnik dinastije misliti što je hteo, ali posle osvremenog Kosova i posle Bregalnice nije mogao ni smeo ništa ni govoriti ni predzadnici. Ratni uspijes učinili su da se zaborave stari gresi. Osim toga rat je gotovo potpuno ublažio suprotnost između zaverenika i konzervativaca. Vojnska je sad postala odlučan faktor, i vladac je mogao s naslonom na vojsku i na narodno raspoloženje da se lako i za svagda oslobođi radikala i njihovog isključivog uticaja. To je Hartwig znao i savetovao Pašića da čine što veće koncesije narodnom raspoloženju, a on je svakom prilikom i svakome revnosno objašnjavao da je Rusija sasvim protiv Bugara, i da su Srbi sad njeni jedini ljubimci. Kada je posle rata došlo do sukoba između radikala i vojske, on je gledao da na svaki način održi radikale. Njegovom se uticaju ima pripisati što je u maju, za vreme krize ostao i dalje na vlasti čisto radikalni kabinet s Pašićem, i što je Srbija tako brzo uvučena u sukob s Austrijom. Hartwigov i ruski plan je bio, da Srbija u toku rata, priteženja okolnostima učini što veće koncesije Bugarima na osnovu ugovora 1912. Hartwig isina nije doživeo evropski rat ali njegov naslednik knez Trubetskoi je otvoren i sa manje umeštinosti zastupao to gledište, koje je potpomagao u svome prolasku kroz Srbiju ruski ambasador u Rimu Giers. Pogreška je kralja Petra što se posle bukureškog mira nije oslobodio radikala i ruskog uticaja i Srbija bi sad sasvim drukčije stala.

Na primedbu neke gospode, da su Rusija a s njome i sporazumne sile, davale Srbiji kompenzacije na drugoj strani, na račun Austro-Ugarske, i to mnogo zamašnije i veće, odgovorio je statutar državnik:

"Ovde imam da vam naglasim dve stvari: Prvo, Srbija i da je dobila prilične kompenzacije na račun Austro-Ugarske to ne bi bio ekvivalent za Mačedoniju, jer je položaj Mačedonije za Srbiju mnogo važniji, iz razloga kojeg sam naveo i generalu Kaulbarsu. Čak da Srbija zadovolji svoje težnje na račun Austrije njeni nacionalni, eko-

nomski i vojnički interesi gurali bi je na Jug.

Drugo se ima primetiti, da Srbija nije dobila precizna ni pismena obećanja od sporazurnih sila, šta i koliko ima da dobije od Austro-Ugarske. A ovo je vrlo važan momenat. Sporazumne sile su izjavile da one nemaju ništa protiv toga ako se Srbija što više uveća na račun Austro-Ugarske, naročno ako to Srbija bude mogla učiniti svojom snagom, inače one nisu dele obavezu, da će one to same i svojom snagom izdejstvovati. A to je ogromna razlika. Pored toga Srbija nema nikakvog pismenog ugovora sa sporazurnim silama, kao što su ga imale Rumunija i Italija, a to je isto tako važno i u isti mah za Srbiju nepovoljno." Posle ovakog interesantnog i za nas, kao i za mnoge, poučnog razgovora sa našim starim i iskusnim državnikom, ostalo je nama, kao i svakom Srbinu, da razmišljamo kako smo varani, i kako smo se da variši, i zašto je došlo da ove naše nesreće.

St. V. J.

Grad i okolica

Dnevni kalendar

Danas je nedjelja 17. marta, po starom 4. marta. — Rimokatolički: Patričij, Gertruda; pravoslavni: Prep. Gerasim (Bele poklade).

Casnica i cinoventička kasina otvorena je početkom od 15. februara do 11 sati u noć.

C. i k. vojnički dom: Citaonica, soba za pisanje i ljevanje, kantina. Otvoreno od 7 sati izjutra do 9 sati uveče. Slobodan pristup svakome vojniku.

Kinematografi: Vojni kinou Kralja Milana ulici br. 56 (Koloseum): U 4 i 6 sati poslike podne predstave za vojnike; u 8 sati uveče opšta predstava. — C. i k. gradjanski kino na Terazijama br. 27 (Paris): U 8 i 5 sati poslike podne, te u 7 sati uveče opšta predstava.

Beogradski orfeum tu zimskom pozorištu, prije Boulevard: Dvije predstave, prva u 4 sati poslike podne, a druga kao obično u 8 sati uveče.

Biblioteka za pozajmicu (Balanska ulica br. 1, Hotel Moskva). Otvorena od 10—1 sati prije od 3—7 sati poslike podne.

Noćna služba u ljeckarnama: U vremenu od 17. do ukupno 23. marta visoko noćna služba u Beogradu ove ljeckarne (apoteke): Dr. Pančić, Saborna ulica 77; Debelić, Knez Mihaila ulica 1; Nikolić, Bulevarica ulica 2; Protić, Kralja Milana ulica 87.

Rimokatoličko Bogoslužje.

Danas u nedjelju 17. marta:

I. u konaku: U 8 sati izjutra za vojnike. Magjarska propovijed i sv. misa.

II. u župnoj crkvi: U 8 sati izjutra misa za školsku djecu. U 10 sati propovijed na srpsko-hrvatskom jeziku. U 3 sata poslike podne liturgija. Za vrijeme posta svakog petka križni put. U radnim danima počinje prva sv. misa u 7, a druga u 7 i po sati izjutra.

Evangeličko Bogoslužje.

Danas u nedjelju 17. marta služiće službu Božju u evangeličkoj crkvi u ulici Vuka Karadžića 9, etapni sveštnik Holzhausen.

Naredne dobrotvorne predstave (pod upravom natpor. dra. M. Ogrizovića i nadreditelja M. Čekića) u utorak, 19. marta 1918.

U velikoj dvorani „Kasine“

KOD BIJELOG KONJA

Saljiva igra u tri čina; napisali Oskar Blumenthal i Gustav Kadelburg, preveo Milan K. Savicević.

Reditelj g. I. Stanojević.

Lica:

Jozefina Vogelhuber, krčmarica „Kod bijelog konja“ gdje Stokić.

Leopold Brandmajer, calkelner gosp. Belkić.

Viliem Gizeke, fabrikant, gosp. I. Stanojević.

Otilija, njegova kći, gca Arsenović. Šarlota, njegova sestra, gca Jurković. Valter Kinclmann, naučnik, g. S. Todorović.

Klarica, njegova kći, gca Todorović. Otto Sidler, advokat, gosp. Gošić.

Artur Sličajmer, gosp. Dimulović.

Lojdi, prosjak, gosp. D. Jovanović.

Rezi, njegova nećaka, gca Bošnjaković.

Asesor Berenbahl, gosp. Sljivić.

Ema, njegova žena, gca Gošić.

Melanija Smit, gca Toporašević.

Kraher, šumarski savjetnik, gosp. Ilić.

Turist, gosp. R. Pavlović.

Kata, pismonoša, gca Stojanović.

Franc, kelner, gosp. Spiridonović.

Mircel, soberica, gca Todorović.

Mili, kuvarica, gca Gjurgjević.

Sep, brdski vodja, gosp. Vučašinović.

Pikolo, gosp. Iličić.

Kapetan ladje, gosp. Bogdanović.

Martin i Jozef, pokučari, gosp. Vračarić i gda Barlovac.

Jedna stara dama, gda Ručović.

Seljača, Zlata Vinulović.

Dogadja se u Salciknergutu. Vrijeme sadašnje.

Izmedju činova svira c. i k. garnizon-ska glazba pod upravom gosp. kapel.

Piro-a.

Početak tačno u 8 sati uveče. — Čist prihod namijenjen je domaćoj ratnoj sirotinji.

U utorak dane 19. ov. m. u 8 sati uveče ponavlja se ova vanredno uspješna i odlično prikazivana komedija. Zanimanje je i opet veliko. Preko dvije trećine ulaznica već je rasprodano. Ostala mesta — nekoliko loža i sjedišta u orkestru i parketu kao i stajala m. st.

U ovoj komediji se još dobili u knjižari S. B. Cvijanovića (desna strana) i u knjižari „Ju-gostok“ (lijeva strana) na terasama.

Traži li sudsko opštinsko odjelenje.

Po predmetu zaostavštine pok. Mite Jovanovića iz Kamenice, pozivaju se:

Aleksandra Jovanović udata Matkočić, i Milan Jovanović iz Beograda, da se javi sudskom odjelenju opštine grada Beograda, radi hitnog saopštenja.

Za sirotinu djecu.

Gospodin Boško Ćirić, ribarski trgovac iz Beograda priložio je srodnjinskom odjelenju opštine grada Beograda svotu od 20.— kruna za nabavku odjela. ! obuce one opštinske djece, koja pohode školu.

Novorodjeni i umrli.

Svi slučaji rađanja i umiranja na teritoriji c. i k. glavne vojne gubernije, u vremenu od 1. januara do 31. marta 1918. godine, imaju se radi evencijom prijaviti do 5. aprila nadležnim opštinskim sudovima.

Od toga vremena svaki pomneni slučaj u toku godine ima se prijavljivati opštinsima. U odsutnosti roditelja prijavljivanje ima izvršiti najslabi i član porodice, srodnici ili kmet doticne opštine.

Za prekršenje ovoga pravilja je kazna od tri mjeseca zatvora ili 1000 K.

Nedjeljni koncerat u časničkoj kasini.

Za koncerat u nedjelju poslige podne u časničkoj kasini izabran je ovaj program: 1. Uvertira k operi „Stradella“ od Flotowa; 2. „Proljetno cvijeće“, valcer od Smidta; 3. Fantazija iz opere „La Bohème“ od Puccinija; 4. Fragmenti iz operete „Kuća triju djevojaka“ od Schuberta; 5. Intermezzo iz operete „Hrabi vojnik“ od Oskara Straussa; 6. „Ugarsko cvijeće“, potpuri od Schöglgla.

Marijan Matijević u Kragujevcu i Skoplju.

Poznati atleta Marijan Matijević, „Junak iz Like“, polazi danas u Kragujevac, gdje će održati jednu od svojih dobrotvornih predstava, sa kojima je do sada postigao toliko uspeha. Fosilje toga Marijan ide u Skoplje, a onda će prirediti još po jednu predstavu u Kosovskoj Mitrovici, pa zatim u Šapcu i još nekim mjestima.

Jala za nasad.

Za izvođenje pilića jala za nasad moraju se čuvati u prvi danju i čistom mjestu, a prije toga moraju se okiešati da ne leže na jednoj strani; jer, protivno radeći, zumanje spravlja u drugu stranu, te se pilići ne izvode, a juži ostaju mučići. Preko starosti ne treba uzmati jala za nasad, jer unutrašnja pokožica otrvade, uslijed čega je nile teško prokljuvi, a često zbog toga i ugine.

Prodaja psećih maraka.

Prodaja psećih maraka sa ovoj godinu otpočela je. Taksas za držanje psa iznosi 4 krune godišnje i ima se odmah položiti blagajni opštine grada Beograda, gdje će se tom prilikom dobiti i pseća marka.

Isključno tramvaj.

Preksinoć, oko sedam sati, isključno tramvaj broj 40 iz Šine, na pruzi Kalemeđan-Dušanova ulica, prije odlaska za depo. U tramvaju je bilo putnika, ali nije dan nije povrijedjen. Materijalne štete je bilo.

Kočničar broj 8 nje mogao uspostiti jurenje tramvaja niz kačemegansku nazbrdicu običnom kočničom, te je zato bio upotrebljeno električno. Ali ni ona nije pomogla, te je tramvaj, došavši do skretne koja vodi za grad, izletio i o

